Kaderbrief 2025

Gemeente Heerlen

Juni 2024 versie 1

Geachte raadsleden,

Voor u ligt de kaderbrief 2025. Deze kaderbrief markeert de start van het begrotingsproces van het begrotingsjaar 2025. In deze brief schetsen wij als college de belangrijkste inhoudelijke en financiële ontwikkelingen die, wat ons betreft, de kaders vormen voor het samenstellen van de begroting 2025. Tijdens de behandeling van deze brief in uw raad op woensdag 26 juni geeft u, vanuit uw kader stellende bevoegdheid, uw overwegingen mee aan ons. Op basis daarvan zullen wij u een begrotingsvoorstel doen. Dat vindt plaats op woensdag en donderdag 6 en 7 november a.s., tijdens de algemene beschouwingen.

De kaderbrief hebben wij als volgt opgebouwd:
- De staat van de stad;
- Een macro-economische verkenning;
- Onze opgaven;
- De richtlijnen van onze toezichthouder de provincie;
- Een financiële vooruitblik naar het nieuwe begrotingsjaar;
- Overzicht van het verdere begrotingsproces.

De staat van de stad.

Als het gaat om de staat van de stad en de mogelijkheden die wij als college zien voor onze stad in de komende jaren, zijn wij onverminderd optimistisch en gretig om de handen uit de mouwen te steken. Dit optimisme putten wij uit de ontwikkelingen die wij om ons heen zien en het feit dat wij Heerlenaren inmiddels gehard zijn in het overwinnen van tegenslagen en het vergroten van successen. Ons optimisme richt zich met name op de middellange termijn en komt niet uit de lucht vallen. Het gezaghebbende onderzoek ‘elke regio telt’ van vorig jaar speelt daarbij een belangrijke rol. Eindelijk staat met dit onderzoek vast dat de investeringssystematiek van het Rijk al decennia lang eenzijdig is en het belang van minder sterke regio’s niet ondersteunt. Vooralsnog is het rijk positief over de conclusies van dit onderzoek en daagt ons, als minder sterke regio, uit om een kansenagenda op te stellen. Ook wordt gesproken over een langdurig partnerschap tussen rijk en regio en is Den Haag stellig over de mogelijkheden van een (economische) schaalsprong in onze regio.

Maar er is een keerzijde. Er is pessimisme met name op de kortere termijn. Immers, we worden geconfronteerd met gapend gat in onze begroting vanaf 2026: het zogenaamde ravijnjaar. Dat komt niet doordat onze financiële huishouding niet op orde is. Het gat wordt veroorzaakt door het rijk, door

een veranderende systematiek binnen het gemeentefonds. Maar laten we beginnen met het goede nieuws.

Heerlen krimpt niet meer. Sterker nog, we spreken hardop de ambitie uit dat we groeien naar 100.000 inwoners en als regio naar 300.000 inwoners. Deze ambitie deelt de provincie die rondom openbaar-vervoersknooppunten duizenden woningen wil toevoegen in lijn met de woningbouwambities van het rijk. Deze ambitie betekent voor ons niet alleen dat we duizenden kwalitatief goede woningen willen toevoegen aan onze woningvoorraad. Daar is vanzelfsprekend veel meer voor nodig. Denk daarbij aan het nog aantrekkelijker maken van de stad en ons stadscentrum maar zeker ook het ontwikkelen van een economisch profiel samen met onderwijsinstellingen en grote ondernemingen in onze regio en over de grens.

Wij zijn er van overtuigd dat het denken in krimp ruimte heeft gemaakt voor het denken in groei: persoonlijke, economische en sociale groei. Deze groei hebben we nodig om onze inwoners een goede toekomst te bieden en samen onze stad en regio sterker te maken. We denken dat we met een gerichte groeistrategie kunnen inzetten op het behoud en het aantrekken van mensen die een bijdrage kunnen leveren aan de toekomst. Het is in essentie onze strategische ligging in de Euregio Maas-Rijn (4 miljoen inwoners) precies op de economische corridor tussen Brainport en Aken/Keulen en de potentie van de driehoek Maastricht/Sittard-Geleen/Heerlen. Dat is de basis waarop we dat economische profiel kunnen bouwen en verder ontwikkelen.

Een cruciaal onderdeel van deze groeistrategie is het kunnen faciliteren van de toenemende vraag naar woningen en economische locaties. In Heerlen, in onze regio, kan dat. In Parkstad is er ruimte om (hoogwaardige) woon- en werkmilieus te realiseren. Dit in tegenstelling tot andere regio’s in Nederland en aangrenzende regio’s in Duitsland, waar de ruimte voor ontwikkeling schaars is. In potentie heeft Parkstad agglomeratievoordelen met de stad Aken én Zuid-Limburg om een gewild woon-, werk- en verblijfsgebied te worden met hoogwaardige natuurgebieden, een landelijk gebied en een compleet en hoog aangeschreven (eu)regionaal kennislandschap als voedingsbodem voor innovatie en talentontwikkeling. De sterk in de regio verankerde kennisinfrastructuur is een magneet voor nieuw talent en een noodzakelijk goed om het eigen talent aan de regio te binden. Dat moet vooral gebeuren samen met de werkgevers in de regio, die daardoor kunnen groeien en in de regio blijven investeren.

We kunnen er helaas geen doekjes om winden. Er is ook slecht nieuws. Vanaf 2026 (het zgn. ravijnjaar) krijgen we te maken met een nieuwe systematiek van het gemeentefonds, de belangrijkste inkomstenbron voor gemeenten. Hierdoor dreigt 80% van alle gemeenten in financiële problemen te komen. De effecten voor Heerlen zijn daar bovenop relatief zwaar. Dit probleem is overigens al enige tijd bekend en heeft geleid tot oproepen van verschillende politieke partijen en gemeentelijke organisaties aan de regering om maatregelen te nemen om de dreigende financiële kloof te overbruggen. Het episch centrum van de lobby wordt gevormd door de VNG. Helaas heeft dit tot nu toe een zeer gering effect gehad (inmiddels is wel de zgn. opschalingskorting terug gedraaid door het kabinet). Echter, nog altijd hebben wij de hoop dat het demissionaire, danwel een nieuw missionair kabinet, ons tegemoet zal komen in de nieuwe rijksbegroting.

Voor de komende jaren gaan we dan ook een balans zoeken tussen enerzijds de geweldige kansen en uitdagingen die wij zien en anderzijds het feit dat we met z’n allen door de zure appel heen moeten bijten. Het betekent slim investeren en tegelijkertijd de pijn eerlijk verdelen. Het betekent ambities

koesteren en tegelijkertijd financieel scherp aan de wind zeilen. Het betekent innoveren en tegelijkertijd de basis op orde houden. Het betekent ‘alles uit de kast voor onze inwoners’.

Een macro-economische verkenning.

In de meest recente raming van het Centraal Planbureau, de februari raming, wordt aangegeven dat, na een jaar van stagnatie, de Nederlandse economie terugkeert naar een gematigd groeipad. In 2024 ziet het CPB de koopkracht van Nederlandse huishoudens duidelijk herstellen. Het overheidstekort daarentegen loopt de komende jaren op. Wanneer hierop geen maatregelen worden getroffen zal het tekort vanaf 2028 boven de Europese 3%-norm uit gaan komen, zo is de verwachting.

Dit komt door een inhaalslag van de lonen en de lagere inflatie waardoor de verwachting is dat huishoudens weer meer te besteden krijgen. Voor de rijksoverheid is het naar de toekomst toe juist zaak de financiën beter op orde te brengen. Het oplopende overheidstekort, maar ook arbeidsmarktkrapte en ruimtegebrek, vragen om heldere keuzes in de beleidsambities zo laat het CPB weten.

Het zijn alle inkomensgroepen die er in de komende periode op vooruit gaan. Daarmee ligt in 2025 de koopkracht nog 0,5% onder het niveau van 2021, voorafgaand aan de energiecrisis. De lage inkomens zijn er in die periode wel duidelijk op vooruitgegaan. Dit komt doordat zij voordeel hebben van de verhoging van het wettelijke minimumloon en de daaraan gekoppelde uitkeringen, de verhoogde huurtoeslag, de arbeidskorting en het kind gebonden budget. De hogere inkomens zien echter in diezelfde periode hun koopkracht in doorsnee afnemen. Een belangrijke ontwikkeling is dat het aantal personen en kinderen dat in armoede leeft, in deze periode afnam.

Onze opgaven.

In de kaderbrief 2024 benoemden we al een viertal zgn. ‘opgaven’. Deze opgaven kwamen voort uit de ontwikkelingen die zich in de ‘wereld’ om ons heen afspelen en hebben rechtstreekse verbanden met het coalitieakkoord en het Meerjarig Bestuurlijk Programma. We beschouwen deze opgaven als de inhoudelijke kapstok voor ons totale gemeentelijke beleid. Het is niet bedoeld als een nieuwe formele indeling van de begroting, maar het helpt ons om, ook voor de langere termijn, duidelijke inhoudelijke aangrijpingspunten te hebben bij alles wat wij doen: bij onze lobby, bij het verhaal dat wij vertellen over Heerlen, bij de samenwerkingen die wij onderhouden en aangaan maar ook op momenten zoals nu, wanneer we moeten prioriteren bij het samenstellen van een bezuinigingspakket. Hierover verder in deze brief meer.

Ook in 2025 en de komende jaren willen we vasthouden aan deze opgaven die wij beschouwen als een rode draad binnen ons totale gemeentelijke beleid.

Opgave 1: De basis moet op orde zijn.
De themagebieden binnen deze opgave zijn: beheer van de openbare ruimte, veiligheid, dienstverlening en burgerbetrokkenheid.
Deze opgave vormt de basis waarop we ons beleid vormgeven. We zijn ons er van bewust dat het geen enkele zin heeft om ambities, plannen en projecten te ontwikkelen en uit te voeren wanneer deze basis ontbreekt. Dat is ook de reden waarom we deze opgave als eerste noemen.

Opgave 2: Er is bestaanszekerheid en een toekomst voor iedereen.
De themagebieden binnen deze opgave zijn: werk, onderwijs, inkomensvoorziening en maatschappelijke ondersteuning.
Wij zijn en blijven een sociale stad. Hoewel het sociale beleid voor een belangrijk deel afhankelijk is van rijksbeleid, zullen wij blijven doen wat we al decennia doen nl. zoveel mogelijk bijspringen om de zorg voor alle Heerlenaren minstens op een aanvaardbaar niveau te houden.

Een en ander betekent dat wij onverkort en vol vertrouwen voortgaan met onze gebiedsgerichte aanpak: ons Nationaal Programma Heerlen Noord. Met dit generatielange programma dat opgepakt is door veel partijen in de betreffende stadsdelen en een integrale focus heeft, denken wij uiteindelijk het verschil te gaan maken voor de Heerlenaren in Heerlen Noord. Inmiddels mochten we de eerste successen vieren binnen dit programma onder andere op het gebied van fondsenwerving. Dit leverde in een korte periode tientallen miljoenen euro's op (o.a. Kansrijke Wijken, Volkshuisvestingsfonds en de Regiodeal 2.0).

Opgave 3: Het centrum van Heerlen is onze huiskamer en een broeiplek van stedelijke dynamiek als het gaat om ondernemen, cultuur, onderwijs, wonen en mobiliteit.
De themagebieden binnen deze opgave zijn: onderwijs naar de binnenstad, centrumontwikkeling, economie, cultuur en mobiliteit (incl. de intercity Eindhoven-Aken).

We hebben de afgelopen jaren op ongekende wijze gebouwd aan ons stadscentrum. We investeerden, legden de lat hoog, inspireerden en we vertelden nieuwe verhalen. We maakten samen met onze partners (provincie, IBA, het Rijk, de Stadsregio, woningcorporaties en private investeerders) een half miljard euro aan investeringen los en we lieten met z'n allen zien dat pionieren en stadmaken in onze genen zit. Dat is waar we goed in zijn. Dit smaakt naar meer. Veel meer. Nu is het moment aangebroken om door te pakken. Er is momentum.

Dat momentum uit zich in het feit dat Heerlen 'gezien' wordt door ontwikkelaars die steeds vaker met plannen aankloppen aan de deur van het stadhuis. Maar ook de grootschalige woningbouwplannen van de provincie rondom OV knooppunten waaraan Heerlen een bijdrage wil leveren van 5000 kwalitatief goede woningen. En niet op de laatste plaats de mogelijkheden die het rijk ziet voor een schaalsprong in onze regio. Wat ons betreft het profiel van een internationale kenniseconomie. In een notendop: wonen, werk en onderwijs als thema's voor een groeiende stad en regio.

Dit past uitstekend bij de plannen die wij op dit moment hebben voor ons centrum. Denk hierbij aan het huisvesten van het hoger onderwijs (Zuyd Hogeschool, Open Universiteit en onderdelen van de RWTH en de UM) in het centrum met duizenden werknemers, studenten en werknemers. Maar denk ook aan de het realiseren van grootstedelijke voorzieningen (Romeins Museum, Cinema Royal en het Stadsbad) en het rigoureus vergroenen in het centrum. En dat allemaal binnen een helder drievoudig kader: kwaliteit….identiteit…..experiment.

Opgave 4: De nationale transitie-opgaven vertalen wij naar Heerlens beleid.
De themagebieden binnen deze opgave zijn: wonen, ruimte en duurzaamheid.
Het gaat hierbij om landelijke transitieopgaven zoals de energietransitie en de veranderingen van ons klimaat met de daarbij horende opgaven op het gebied van water- en hitteadaptatie. Vanzelfsprekend gaat het ook om de rijksopgave om het komende decennium 1 miljoen woningen toe te voegen aan

de landelijke woningvoorraad. Woningen die tegelijkertijd energiezuinig en het liefst energieneutraal moeten zijn.
De ambitie van de landelijke overheid is om uiterlijk in 2050 als land energieneutraal te zijn. Een tussenstap daarbij is het jaar 2030. In dat jaar moet er sprake zijn van een CO2 reductie van 55%.
Op het gebied van klimaatadaptatie is de verwachting dat wanneer wij niets doen we in 2050 te maken gaan krijgen met klimaatschade ter hoogte van 150 miljard euro. Om hierop te anticiperen is klimaatadaptatie nodig. Dat bestaat bijvoorbeeld uit het versterken van dijken maar ook uit het verbreden van rivieren en het vergroenen van steden.

Uitgangspunten
Het benoemen van opgaven veronderstelt dat de randvoorwaarden op orde zijn. Wij denken daarbij voornamelijk aan een stevige lobbykracht, aan een intensieve samenwerkingskracht en een uitvoering die kwalitatief en kwantitatief op orde is.
Op het gebied van lobby zien we de hardnekkige grensbarrières op het gebied van werk, onderwijs, zorg, logistiek etc. voortduren en de regio in een houtgreep houden wanneer er gezocht wordt naar mogelijkheden om de internationale samenwerking daadwerkelijk te versterken. Dit zal een speerpunt binnen onze lobby blijven.
Naast de grensoverschrijdende samenwerking blijft samenwerking op het juiste schaalniveau binnen de regio, de provincie een bron van mogelijke kansen. Daar waar de samenwerking in de regio voortvarend verloopt, verloopt de samenwerking op Zuid-Limburgse en provinciale schaal iets minder effectief. Desalniettemin zijn wij er van overtuigd dat samen optrekken op hogere schaalniveaus goede mogelijkheden biedt in onze profilering naar Den Haag en Brussel (denk aan de ontwikkelingen op Chemelot en de Einstein telescoop met de Tripool steden), en in de aanpak van achterstanden en het pakken van kansen.

De richtlijnen van onze toezichthouder de provincie.

Op 18 april jl. ontving u, zoals elk jaar, van de provincie de begrotingscirculaire 2025. Met deze circulaire informeert de provincie, in de rol als financieel toezichthouder, alle Limburgse gemeenten over onderwerpen die belangrijk zijn voor de begroting 2025-2028 en tevens geeft de provincie aan op welke manier zij de individuele begrotingen zal gaan beoordelen. Als gemeenteraad beschikt u over het budgetrecht en in die hoedanigheid bent u er verantwoordelijk voor dat wij als gemeente financieel gezond zijn. En dat betekent vervolgens dat de nieuwe begroting structureel en reëel sluitend is. Dat betekent dat structurele taken bekostigd worden met structurele opbrengsten en dat er sprake is van een reële raming. Een reële raming wil zeggen dat u de kosten goed inschat en dat ze passend zijn bij de taken.

De provincie geeft aan dat wanneer het ons niet lukt om de begroting 2025 structureel en reëel in evenwicht te brengen dat we er wel voor zorgen dat het evenwicht tijdig hersteld wordt in de meerjarenraming. Uiterlijk 2028 dus.

Het gemeentefonds is een belangrijk onderwerp in de brief van de provincie en zij vraagt om een consistente lijn met betrekking tot het wel of niet meenemen van circulaires. Wanneer het ons, door de daling van de algemene uitkering per 2026, niet lukt om een begroting te realiseren die meerjarig structureel en reëel in evenwicht is, dan moet in ieder geval 2025 wel structureel en reëel in evenwicht zijn, zo laat de toezichthouder ons weten.

Een financiële vooruitblik naar het nieuwe begrotingsjaar.

Tijdens het vragenuur van de raad van januari jl. vroeg u naar een eerste inschatting van de nieuwe begroting. Dit, gezien de berichtgeving over het 'ravijnjaar' 2026. Uw vragen resulteerden in een raadsinformatiebrief (RIB) d.d. 5 maart jl. Met deze RIB informeerden wij u over de financiële stand van zaken en de gevolgen van het ravijnjaar. Wij gaven aan dat deze schattingen met heel veel onzekerheden omgeven waren (rentekosten, inflatie, rijksuitkeringen, impact ravijnjaar, macro-economische ontwikkelingen etc.). Hoe dan ook, met de kennis van begin maart 2024 deelden wij de volgende prognose met u: 2025 een tekort van 2 miljoen euro, 2026 een tekort van 24 miljoen euro en 2027 een tekort van 19 miljoen euro. Over 2028 konden we nog geen cijfers presenteren.

We konden bij deze prognose geen rekening houden met eventuele compensaties van het rijk. Hierover was immers nog niets bekend. We volgden het advies van de VNG en gingen uit van het huidige takenpakket, de noodzakelijke investeringen, inflatie, stijgende rente en ambities uit het coalitieakkoord. Dit met de bedoeling zo duidelijk mogelijk de tekorten zichtbaar te maken veroorzaakt door het rijk. Dit onder andere t.b.v. van de compensatie-lobby van de VNG.

Wanneer uiteindelijk het rijk niet met een passende oplossingen komt, zo gaven wij in de betreffende RIB aan, dan resteert ons slechts een ingrijpende bezuinigingsoperatie. In het coalitieakkoord wordt in dat verband verwezen naar de methodiek van 'de ladder van Lodewijks'.

Ten behoeve van de kaderbrief zijn de cijfers inmiddels geactualiseerd. Helaas moeten we vaststellen dat deze cijfers slechts in detail afwijken van de eerdere cijfers in de RIB van 5 maart jl.

X1000 euro	**2025**	**2026**	**2027**	**2028**
Saldo	-2.011	-24.132	-19.179	nbb

In deze saldo's hebben wij de effecten van de meicirculaire niet kunnen verwerken. Middels een separate raadsinformatiebrief zullen wij u hierover informeren. In de begroting 2025 zal de meicirculaire wel verwerkt worden. Dat zal overigens niet gelden voor de septembercirculaire.
In deze kaderbrief zijn wij niet in staat om het saldo 2028 te presenteren. Dit heeft te maken met het overhevelen van de jaarschijven. Immers, die jaarschijven kunnen pas worden overgeheveld wanneer het college de jaarrekening heeft vastgesteld en de accountant de controle heeft afgerond.

Gezien deze geprognosticeerde tekorten vanaf het jaar 2026 en het feit dat het rijk (nog) niet gecompenseerd heeft, waren wij genoodzaakt om al voorbereidingen te treffen de afgelopen weken. Voorbereidingen die ook de komende weken en maanden moeten leiden tot een pakket aan bezuinigingen t.b.v.de begroting 2025-2028. Een pakket dat zoveel mogelijk in evenwicht is en de inkomens van de allerzwaksten ontziet, maar hoe dan ook pijnlijk zal zijn voor de hele stad. In deze kaderbrief willen we de afwegingen die we maken voor het bezuinigingsproces met u delen en aan u voorleggen. Tijdens de raadsvergadering van 26 juni zullen wij hierover met u het debat voeren.

Op de eerste plaats moet ons van het hart dat wij zeer ongelukkig zijn met deze begrotingstekorten en de ontstaansgrond van deze tekorten. Het voelt niet goed om investeringen t.b.v. onze inwoners en onze stad te moeten verminderen, danwel te beëindigen, vanwege het simpele feit dat het rijk een financieringssystematiek verandert. En dat juist op het moment dat we de wind in de rug voelen en de stad gonst van de signalen dat we nu kunnen doorpakken. Dit soort generieke maatregelen van

het rijk houden per definitie geen rekening met de individuele gevolgen voor gemeenten. Dat voelt oneerlijk. Daarnaast stellen wij vast dat de omvang van de tekorten ongekend groot is en in hoge mate een structureel karakter heeft. Een bezuinigingsopgave van deze omvang heeft zich de afgelopen decennia nog niet voorgedaan en betekent een aderlating voor iedereen in de stad. In de totale gemeentelijke begroting ontstaat een gat van structureel 20 miljoen euro. Een begroting overigens waarvan slechts een relatief klein gedeelte daadwerkelijk beïnvloedbaar is. Bij een dergelijke inkrimping van het budget is het bijna onmogelijk om inwoners, partijen en organisaties te ontzien. Deze bezuinigingsoperatie zal overal in de stad pijn gaan doen. Wij realiseren ons dit maar al te goed en we zullen echt alles in het werk stellen om de gevolgen voor iedere Heerlenaar zo klein mogelijk te houden.

We kiezen er, analoog aan het coalitieakkoord, voor om de bezuinigingsvoorstellen middels de methodiek van de ladder van Lodewijks op te pakken. De ladder van Lodewijks is een methodiek waarbij bezuinigingen eerst worden gezocht binnen een categorie waar de gevolgen het minst gevoeld worden nl. efficiënter en doelmatiger werken. Vervolgens loopt de ladder op naar de categorie waar de gevolgen voor onze inwoners het grootst zijn nl. maatregelen die de inkomens van kwetsbare mensen raken. Deze trede denken wij zoveel mopgelijk te vermijden. Deze ladder vormt de rode draad bij het samenstellen van het bezuinigingspakket.

In de afweging ten aanzien van de volgorde en urgentie van bezuinigingen spelen, wat ons betreft, de in deze brief genoemde ‘opgaven’ ook een oriënterende rol. Immers, deze opgaven vormen de kern van ons gemeentelijk beleid en wij zien deze opgaven als het kompas om op de lange termijn onze plannen en ambities te kunnen realiseren. We willen dan ook zoveel mogelijk terughoudend zijn bij bezuinigingen binnen deze opgaven

Daarnaast kiezen we, wanneer dat mogelijk en gewenst is, voor generieke maatregelen ten aanzien van onze verbonden partijen. Dat zijn partijen waarmee we of een contract hebben of een subsidierelatie of een gemeenschappelijke regeling. We kunnen niet anders. Zolang Den Haag ons kort kunnen wij niet anders dan die korting doorgeven. Wij denken hierbij aan een generieke maatregel van 5%. Immers, daar waar de gemeente zelf keuzes moet maken ten aanzien van de eigen organisatie en de eigen plannen en projecten, mag dat ook verwacht worden van de aan de gemeente gelieerde organisaties.

Naast deze kaders zijn we voornemens om een flinke extra bezuiniging te realiseren op de gemeentelijk organisatie. Door taken minder te doen of te stoppen valt ook het daaraan verbonden werk weg. Naast dit effect gaan we onderzoeken op welke wijze de organisatie nog meer een bijdrage kan leveren aan de bezuinigingsopgave.

Tot slot stellen wij vast dat onze toezichthouder, de provincie, afwijkt van de gebruikelijke richtlijn nl. dat het eerste (2025) en laatste (2028) jaar beiden een positief begrotingssaldo moeten hebben. Bij de huidige richtlijn (zie hierboven) geeft de provincie twee routes nl.: 2025 ‘op orde’ OF 2028 ‘op orde’. Hiermee geeft de provincie enige ruimte aan de gemeenten bij de problematiek rondom het ravijnjaar. Het heeft vooralsnog onze voorkeur om vast te houden aan een begroting die in het eerste en laatste jaar positief is. Mochten wij het echter nodig vinden hiervan af te wijken dan zullen wij dat motiveren in de begroting 2025-2028.

Langs deze lijnen gaan we de komende weken aan de slag met het verder samenstellen van het potentiële bezuinigingspakket met als doel onze begroting structureel en reëel in evenwicht te brengen zoals onze toezichthouder dat van ons verlangt.

Overzicht van het verdere begrotingsproces.

Nadat op 11 juni in de commissie Economie Bestuur Financiën en op 26 juni in de gemeenteraad, het debat heeft plaatsgevonden over deze Kaderbrief, staan de kaders vast voor ons als college op basis waarvan we de nieuwe begroting kunnen samenstellen. Zoals elk jaar ontvangt u rond 1 oktober van dit jaar de conceptbegroting en beschikt u over de stukken waarmee u het debat en de besluitvorming kunt voorbereiden voor de algemene beschouwingen op woensdag en donderdag 6 en 7 november a.s.

Conform afspraak sturen wij na besluitvorming de vastgestelde begroting voor 15 november naar onze toezichthouder, de provincie.